

Vím já

Vím já, kam se dám?
Ven z mých zajetí?
Pár dní se nehledám
a ztrácím staletí

Vím já, proč se ptám?
Proč mám váhat víc?
Čekám a nereptám
z plných plic

Vím jen, že ráno vstávám
Hladím tě pod dekou, a dál
už tě nepoznávám
Doufám, že jsem se ti jen zdál

Na čele hezky v řadě 6 - 6 - 6,
a jsme tu dál, tak živijó!
Není peklo, není trest
I kdyby jó

Vím já, kdo se dívá?
Kdo zná mě líp než já a ty?
Když Amor nudou zívá,
doufám, že zná i návraty

Tak dál si budeme hrát
Tak dál se budeme vláčet
k výškám se jak blázni drát
a s pláčem zpět kráčet
Když má, ať vezme nás d'as
Možná už dávno jsme v ráji
Vím já, kdo vymyslel čas
a s chutí ho krájí?

Vím já, kam se dám?
V azylu tvých objetí

dárek pro tebe mám:
Prokletí

Když spíš, to já se dívám
S tebou mám k sobě trochu blíž
Ne, já se neusmívám
Doufám, že důvod pochopíš

Proces

Snad díky vesmíru, žehnaněj ve víru party zpitých sudičů
Tak se narodil, tak přived' na svět další párek šťastných rodičů
Někde se narodil, má nějaký jméno, duši, tělo a tu podivnou cizí tvář
Tak to začíná, cestou ze klína se ztrácí svatozář

Ještě slepený oči a nářek a pláč, a řvát nikdy nepřestal
V plánu je lízt, chodit, mluvit a číst, a vím - tehdy už se vzdal
Já ho znám, byl jsem tam, když se lek' (Někdo řek': Je čas na to se prát)
Má nějaký jméno, a já už vím jenom, že se nebál jít se bát
pravých cest, dlaní v pěst, sebe a mámení, pohledů, řečí:
Bud' něčím a něčí, a k tomu rád

Čas trhá zvalenou zapranou oponou a už ji batikuje mízou míz
A tvrdí: Konec je her, hochu, klidně to ber, už jinej to za tebe slíz'
Jenže dál reptání, k čemu to čekání, než obrátí se v prach,
a těch projevů pár na téma ŽIVOT JE DAR; a tak si na něj sáh'
Stop a střih! Možná hřích, možná vábení
Byl jsem tam, a jak já ho znám, sobě nikdy neuplách'

Jak se vám tady žije? Jak vám srdce bije? Jak vám se v noci usíná?
Máte právo nic neříkat anebo naříkat a snít,
že se blíží nebe
a mír, a víra v sebe skládá ruce do klína, jak se vám tu umírá?
Máte právo lhát a klít

Snad díky vesmíru, ušitej na míru štábním rozkazům,
už jen rozjímá, kolik asi má ta fraška obrazů
Trochu vším, trochu ničím, trochu všech, trochu ničí, a neví jestli rád
Co mu stačí, je vzduch, občas nějakěj bůh, občas nějakěj derivát
A je sám
Já ho znám
Já jsem jeho splín
Jednou řek',
že má na mě lék:
Duši jako "zeppelin"

Jak se vám tady žije? Jak vám srdce bije? Jak vám se v noci usíná?
Máte právo nic neříkat anebo naříkat a snít, že se blíží nebe
a mír, a víra v sebe skládá ruce do klína, jak se vám tu umírá?
Máte právo lhát a chvíli,
jen malou chvíli nedýchat - a soud
k zákopům a k pelestím
může zasednout
Tolik síly až v cíli
Když dřív se nebe ptám,
odpoví jen: Hele, s tím
se, chlapče, poper sám

Houba

Za sprostý slovo je bůra
a za dvě už víc
A kdo se tváří jak můra,
musí básničku nám říct
My nebudem kouřit a nebudem pít
Nebudem kouřit
Nechcem kouřit ani pít

Každý by chtěl jenom sklízet
a nikdo už sít
Jenže za ty peníze
štěstí, zdraví nelze mít
My nebudem kouřit a budem se mýt
Každý den houbou
Nikdy nepřestanem
pít a řvát,
trávu rvát,
smát se jim a smát se nám,
řvát a pít,
hrát a mít
dlouhej dým a v dýmu flám

My teda neberem války
Proč jen se bít?
Na války rýmujem dálky
a nikdy nebudeme pít
A nebudem kouřit

Nás zaráží
a budem se bouřit
proti zvukům z garáží
My nebudem kňouří a budem se mýt
každý den houbou
Nikdy nepřestanem

Jemnězemězle

Zvýšenej práh, chybí návěští
Nechám to tak, už nevstávám
Z lidí jde strach, když jdou za štěstím
Je mně ze mě zle, že tady zůstávám

Vládne tu mír a voní do dálek
rozkvetlý sad, kde pěšinkou
jde na špacír děda Urválek
Je mně ze mě zle na klopě s třešinkou

Co když v pláči dětí bez objetí hřímá lev
Vidím, jak se zavírá kruh,
jak z těch ruček jednou Duce smývá krev
Je mně ze mě zle - jsme jeden druh

Nám je hej,
zdá se mi
Svět je zlej
Svět jsme my
Nám je hej
To svět je zlej
Zdá se mi,
bez něj líp bylo na Zemi

Rád nepoznám, kdy jsou na obtíž
pitomý sny - taky jsem takovej
Každej si sám nese ten svůj kříž,
ale je mně ze mě zle, když je hákovej

Když se kácí v lese, ztrácíme se v zásecích
Vidím, jak se zavírá kruh,
jak ti praví měří hlavy v zápecích
Je mně ze mě zle - jsme jeden druh

Už se noví cvoci derou k moci, a já hned
vidím nekonečnej kruh
Komu další nula Caligula podá jed?
Je mně ze mě zle - jsme jeden druh

Jonáš

Dál září po hvězdách
jenom plout teď musí sám, živ a zdrav
Ten kříž křížem jen se zdá
Někdy pláč je poslem výtečných zpráv,
že
nebudem se hádat, nebudem se bít,
nebudeme nadávat a nebudeme klít,
nebudem si lhát, nic jako dřív

Už ví - ty stíny svádějí
asi k hrám
Spánek přebírá moc
Ten pár tůní nadějí
zavře krám
a víčka vyrobí noc
A my
budeme se dívat a budeme si snít
těšit se a rozplývat a z tůní pít
Budeme si blíž - nic jako dřív
Třeba se to povede a třeba taky ne
Možná, že to ani nedovedem, pak nás nemine,
že nebude už dál nic jako dřív

Podívej, už se blíží i k nám
divná loď podobná velrybám
Kolíbej dál Jonášův chrám
Připlouvá včas - má Ninive v nás

Jít rvát se o svůj díl
snad se dá i dál,
jen horizont není blíž,
a nebude dřív, než narodí se cíl,
a trůn nepředá král
Než pozvedne číš
na to,
ať nemusí nikdy jako my se rvát,
ať nemusí nikdy jako my si lhát,
nic jako my
Ať nemusí pravdu hledat ve víně,
ať nemusí držet flintu na klíně,
ať nemusí říkat: Nic jako dřív

Danny

Tak tohle jsem zmák'
O tom pak, bejby, hodíme řeč
Jsem volnej jak pták,
a všechno jsou kecy a pitomá křeč
Až budou hrát,
budeme válet
Jó, mám tě rád,
ale s velikým ALE
Zapomeň na to, holka,
hele, polka,
kašlem na to, fotr je v sále

A na zadním seatu bude big love
Setři si stíny, narovnej blůzu a potom plav
Stavěnej nejsem na velký city
Holek jsou houfy v tomhletom city
Zapomeň na to, kotě,
hele, to tě
zbouchlo asi nějaký E.T.

Pojedem dál
Jen tu stát je hloupý.
Elvis je král
On ti tuhle noc koupí

Vím to já a víš to ty
Schoulená do dřímoty
Víc už nás asi nepotká
Zbytek strávíme na fotkách

Pojedem dál
Teď jít spát je hloupý
Já budu král,
co ti tuhle noc koupí

Smutnej pán

Tak to teda ne, tak takhle teda ne
S tímhle na mě nechod', v tom jsem kovanej
Věř mi, to ti lžou
Já nejsem takovej
Já nemůžu bejt nikdy zamilovanej
Děvče, ber to jako flám
Kousek tmy a kousek ohně
Slabej a sám
dlouho plazil jsem se po dně
Ber jak ber, tys jen hodila mi kruh
Chtěla bys všechno a teď bereš mi i vzduch

Zapomeň, dítě, a běž pít
Utop mě v láhvi laciný
Nechce se mi brečet, chce se mi jen jít
Ale jiný jsou jiný, tak jiný
Já smutnej pán
vrátím se do dešťů a dál
lížu se z ran
A ne z mých, ale z tvých, ze všech, co jsem nadělal

Tak to teda ne, tak takhle teda ne
Já jsem jenom člověk, navíc trochu rozbitej
Mám pár vět
Když přijdeš, tak jsou tvý
Jenže slova nejsou žár, slova jsou tak pro mrtvý

Marie

Splácím dluh, starý je
a píši Vám, Marie
Neodvál Vás osud ani čas
To jen špatný Váš kavalír
pospíchal za špalír
a nevěděl, že s Vámi projde snáz

Šrámy těch dlouhých let
nejsou znát na pohled
Možná, až se setmí, budou pryč
A pak hvězdy nám pomohou
Zas klečím Vám u nohou
Paní má, mě dojímá ten kýč

Píši Vám a nemám ponětí
jestli ten můj list
chcete číst
Teď jsem lhal, já jsem si jist
tím, že sám váhám s objetím
Má dámo od dětí,
než pro svůj klid
zabít cit,
skládám Vám svůj dík

Píši Vám, Marie,
a pocit můj párie
ztrácí se a mizí v mokřinách
Pak otvírám herbář vět,
a čtyřlístků v něm na pugét
natrhaných ve dvou vteřinách

Sotva se vrátím
Stěží budu psát
Neříkám, že vím kam,
prostě dál utíkám
Den se krátí
Je čas už jít spát
Sen, co dám si zdát,
Vás vyprostí
z bolestí

Skládám Vám svůj dík

Blázni a mudrci říkaj' to bez cavyků
Mám něco na srdci, ale ne na jazyku
A čas kvačí, a důvod spěchat je tu
Možná stačí říct jednu větu:
Skládám Vám svůj dík

Dej mi, dej

Dej mi dej, dej mi ten pocit,
že lítám - je to v tvý moci,
a já ty mraky srovnám se zemí
Až tvůj šém najde cíl, bude nebe mý

Dej mi, dej do něhy sílu
Pánbů se nemá k dílu
a já z těch masek žádnou nesundám
Počítej pak i se mnou - mám co dáti, dám

Něco si přej - já padám
do rány tvým náladám
Uvítám měkký přistání
Navěky, má konkubíno,
budem zrát jak víno
A když ne, aspoň do svítání

Dej mi, dej, dej mi ten pocit
dealera géniů loci,
a já se stejně peklem odměním
Dej mi, dej, dej se celá, a já tě rozměním

Raz a dva, a dál to už není,
jen zem spálená zuby cení
Láska vztekle práská do koní
Zastavíme čas - dejme tomu,
ale on ráno zas, u sta hromů
vázně všechny vášně dohoní
(a pomalou chůzí)

Dej mi, dej, dej mi svátek
Ten pán u zadních vrátek
se dá zas o dům dál

Stárni se mnou

Někdy rád mám tě danou
Někdy ráno to změní
Pak ten žár, blázen, žárlí na popel
Proč se díváme stranou,
když ten zázrak tu není?
Oba víme, že jen čeká na povel.

Znám tě víckrát, jak čas letí
Zítra vzbudím si kterou?
Budeš můj slunce nebo jen stín?
Někdy pláčou ti třetí,
když se dva z lásky perou
ve válce výčitek a vin

Můžem dál žít a přežít,
váhat a plynout,
z třisek sbít máry nadějím
Když se láska tak střeží,
má chuť nás minout
Jančí, třeští, křepčí raději

Jistej vším, jen ne sebou,
rád se procházím
v uličkách tvých pohledů a gest
Neplač, já už jsem tu s tebou
Neplač, já už odcházím
Chvilí, věř mi, můžu tě i vést

Otoč mou stránku temnou
víc ať se ví hned
Můžem ten příběh dotáhnout
Prosím, dál stárni se mnou
Dívej, ten výhled
Kam až dá se ve dvou dosáhnout

Můžem se bít
Můžem si lát
Nesmíme tít
Nesmíme lhát
Musíme dál

Jsem vrah

Další den v tomhle století
končí, a já nemám poněti,
kam to vláčím všechny svý zrádný já

Pár piv a řeči o ničem
Pár facek s řadovým voličem
Má rád jasno, já jsem spíš na liják

Jen žádnéj strach
Jsem vrah
Netasím kord, jen vířím prach
a dál
v klidu čekám na bengál
a na svý: Ach,
jsem vrah
iluzí, přání, snů a snah
jít sám
Já se nemít, tak se mám

Procházím svoje památky
Znám konce, neznám začátky
Možná, že hned další fernet dá mi klíč

Dostávám často pozvánku
na rande s hlavní u spánku
Jednou, kdo ví, ukojím tý dámy chtíč
Další den v tomhle století
začíná střelbou do dětí
Děs a hrůza! Zase zvedaj' nájemný

Jen z fronty zprávy se neliší
Dál žáby tlučou do myší
Nemám havěť rád, a je to vzájemný

Tak se měj

Píšou to v povídkách,
že kytky voněj po kytkách,
nebe je nebeský, a já jsem z toho jelen
A ten je paroháč
a pořád pase se
Anebo lítá po lese
a dělá bordel a leká lidi

Tak se tu měj, já už se mám
Já už dávno nehledám
cestu zpátky ani svatej grál
Tak se měj, a nic víc
Každej zírá, na měsíc
a ještě ráno jenom vstát se bál

Čítám si po stěnách
o hormonálních proměnách,
o míru na míru, a nejsem z toho chytřej
Chytrý jsou bohatý
Já nikdy nebudu
Dělám jen ostudu
všem savcům a samcům

Zavřete oči a pak můžete dál bez procedur
v klidu pohovět si, budem hrát e-moll a C-dur
Ty dva akordy budeme střídat
Musíme si pomáhat a tempo hlídat
Už je to na spadnutí, čekáme jen
na přechod bubeníka a na refrén
Teď trochu přidáme - tak se to dělá
My jsme totiž skupina (hudební)

My

V dálce zář, v záři mír
Skončil další boj - království za vesmír
A my jsme tu dál, hlavy v oblacích
Trochu chápavý, trochu v rozpacích
kam s tím
Zpátky do pastí

A postý látat síť náznačů
Možná v ní najde bůh dalšího z Balzaců
Pravda se zdá někdy banální
Prostě nás je víc, my jsme normální
a s tím
jdem v houfu se smetím

Ani náhodou, to se ví, že ne
To je trápení, to se vyžene
To se dávno ví, to se nám nemůže stát
Ani náhodou, nikdo vám nebrání
Jen dál, dál od dětí
ten váš svět podivných objetí

Možná syn, tvoje vlastní krev,
si právě pouští plyn, nadává světu do kurev
A ty jsi tu dál, hlavu v oblacích
Trochu váhovej a dost v rozpacích
Víc ani nedokážeš říct než:

Ani náhodou, to se ví, že ne
To je trápení, to se vyžene
To se dávno ví, to se nám nemůže stát
Ani náhodou, nikdo vám nebrání
Jen dál, dál od dětí
ten váš svět podivných objetí

Naposled

Dřív, než noční múzy daj'
mý denní múry spát,
skládám do svých rukou další slib
Dřív, než víčka dotikaj'
a snům se budem smát,
přisahám: Začínám znovu a líp

Ráno líp se nevzdávám,
ale večer k čertu s tím
Ten den D je zítra, já to splet'
Žádnou z rolí nezvládám,
ale žádnou nepustím
Přisahám: Začínám - asi naposled

Naposled váhám bez oltářů
Naposled vím i bez ptaní
Naposled říkám lháři lhářům,
prohnaným prohnání
Naposled sbírám síly k síle
Naposled dík i nezdarům
Naposled krátím dlouhý chvíle
chvilkovým rozmarům

Hlásím věk a příjmení
a čekám na svůj klid
Život Ž je zítra - On to splet'
Na dvou a už vzpřímení
zdráháme se jít
Asi zkusíme, ale musíme, dřív než naposled
Výdech, nádech,
mrazení v zádech,
i v pádech dá se najít řád
Jen v žáru výhně můžem aspoň trochu hřát
a v tváři
jakoby zářit,
a lháři říkat prohnaným
Dřív, naposled, zítra?
Čas je mour a my jen dým